

Cartes

Ruralisme

desconsiderat

Kim Durall. Ciutadà de Banyoles

i Porqueres.

Visc als afores de Banyoles, buscant pau i tranquil·litat. Però, cada mitja hora, les maleïdes «petadores» d'espantar senglars, encara que sonin fluixes, em desperten a la nit. Les fluixes les posen més seguides que les fortes, i passen d'una espècie de terrorisme a una autèntica tortura.

La meva queixa dura que fa anys. He escrit a la Generalitat, al Defensor del Poble, als Forestals... i al Rei!, que mai contesta. Al Rei l'excuso, perquè sempre està viatjant o navegant en embarcacions de vela amb altres nobles de l'Imsero, atrotinats com ell. El Defensor de res i de ningú diu que gràcies, que no són assumptes de la seva competència i es treu les puces de sobre, rasant-se el clatell i mirant cap a l'altre costat, com els gats. Els Forestals argüeixen que més fàcilment trobaré jo (que visc al camp) les petadores, que ells, amb les oficines a la ciutat. Els Mossos d'Esquadra se'n preocupen, però amb pocs resultats: volen comprovar ells mateixos els falsos trets.

Mentrestant, visc mort de no dormir a les nits i somnàmbul de no estar despert de dia.

Els pagesos s'ho agafen amb sorna i neguen que hi hagi petadores. El que les posa cada mitja hora és el més lleig de Banyoles; però ara que ha col·locat, en substitució, la tanca electrònica per al bestiar (solució eficaç i inofensiva) el veig com el més guapo del poble. Tots els pagesos civilitzats instal·len tanques elèctriques (pastor electrònic) per protegir caps de bestiar i sembrats i frenar al senglar. Les haurien de subvencionar!

L'Ajuntament crec que té por del pagès lleig (el que ara s'ha tornat guapo), perquè oblidat el dret a dormir dels ciutadans i no prohibeix, ¡d'una maleïda vegada!, les antiecològiques petadores (fortes o fluixes), ni posa multes de no aixecar cap a aquests terroristes del soroll nocturn provocat.

... Per als de Sanitat la impossibilitat de dormir a les nits no és tema de salut: Que vagi al psicòleg!... em diuen.

I jo, que només busco pau i tranquil·litat, estic a punt de suïcidar-me des d'un globus, per veure si així aixafa alguna maleïda petadora terrorista dels pagesos desconsiderats del meu poble.

L'Administració al servei de les justes reivindicacions dels ciutadans mereix un gran aplaudiment. Tots estem desitjosos d'aplaudir.

Modista maldestra

ÀNGELA FERRER I MATÓ. girona.

Aquesta sóc jo. Mai se m'ha donat bé cosir ni fer treballs manuals i a l'hora de tallar qualsevol cosa ho solo fer força o molt malament. Un dia volia tallar uns camals de pantalons a una mida que m'era favorable i –ai de mi!– vaig tallar més un camal (que era el que era el millor en mides) i vaig esgurrar la peça. Veient les retallades que s'estan fent a la Sanitat i a l'Ensenyament he pensat que segurament les feia algú tan maldestre com jo tallant camals de pantalons. S'escurça el que jo crec més important pel bé de tots els ciutadans i no es toquen els sous de tants assessors, secretaris, càrrecs polítics (molts cobren més d'un sou i el conserven encara que es dediquin a un altre afer). Els dirigents de TV3 (ara hi han posat una espècie de vigilants que cobraran més que el president i tindran xofer (visca la Pepa!). Jo admiro molt la tasca de metges i mestres i em sap molt de greu que siguin una espècie de víctima propiciatòria, encara que em temo que tots els ciutadans normals i corrents també tindrem sorpreses dolentes. De moment ja és perillós posar-se malalt i/o tenir fills en edat escolar. A quin altre «camal» li tocarà el rebre? Déu ens agafi confessats!

Resposta

a Marta Latorre

JOSEP MARIA BOSCH. GIRONA.

Senyora o senyoreta Marta Latorre, acabo de llegir la seva carta al Diari de Girona, i m'he quedat d'una peça. Veiem-ho: És evident que vostè pot posar al seu balcó, la bandera o banderes que vulgui. No només la de Palestina, sinó que, si ho vol, pot posar-hi també la del Ku-Klux-Klan, per dir quelcom. Però, si vostè va al mercat i compra un xic de sentit comú (n'hi ha prou amb 3 o 4 mil·ligrams), s'adonarà que posar una bandera de Palestina a 2 metres del Museu del Call, és una autèntica provocació o, almenys, és molt normal que la gent ho entengui així. Però, és més, el fet que demani empara a l'alcalde de Girona per tal que vostè pugui seguir amb les seves imprudències ja sembla, per si sol, demencial del tot. Se n'adona? Si li he de dir la veritat, en llegir la seva carta, he sentit la mateixa sensació que quan sentim (suposo que vostè també li deu haver passat) aquestes emissores de TV d'extrema dreta de la TDT (no poso noms per no fer-los publicitat) que enganyen, calumnien, menteixen, fomenten l'odi, etc. etc. i quan algú es queixa parlen de llibertat d'expressió. Oi que m'entén?

Vivétz lo aranes! (Visca l'aranès!)

M. ANGELS ALSINA I BOSCH. BESCANÓ.

L'aranès és el nom que rep a la Val d'Aran la llengua occitana parlada en aquest territori. La Val d'Arán és l'únic territori de tot el domini lingüístic d'Occitània on l'occità té un reconeixement oficial i protecció institucional.

Sí. El Govern espanyol va signar la Carta de Llengües Minoritàries fa deu anys però, en canvi, no vol assumir el caràcter trilingüe oficial de Catalunya i la consideració de les dues llengües pròpies: el català i l'occità.

Occitània ocupa un territori de 200.000 km quadrats. Hi ha 15 milions de persones, i encara n'hi ha uns tres milions que parlen l'occità a Itàlia i França. A la catalana Vall d'Arán, un 78% de la població entén l'aranès, un 56% el pot parlar, un 59% el pot llegir i un 34% el sap escriure. No oblidem que l'oficialitat de l'aranès és, a més, extensiva a tot el territori de Catalunya des de l'any 2006, quan es va aprovar el nou Estatut. En teoria, doncs, tots els ciutadans catalans, no únicament els aranesos, poden utilitzar aquesta llengua en les seves relacions amb les administracions públiques catalanes.

Els són molt petits per enfrontar-se a un Tribunal Constitucional i a un govern espanyol. Si no és amb el suport de la Generalitat, i de tots els catalans, això s'acabarà aviat.

L'article 3 de la Constitució diu: «La riquesa de las distintas modalidades lingüísticas de España es un patrimonio cultural que será objeto de especial respeto y protección»... hi pot haver una contradicció més gran?

Un cop més, ens trobem davant d'un atac frontal a una llengua. Recordem que la mort d'una llengua és una pèrdua irreparable... com un paisatge que s'esborra.

Vivétz lo aranes!

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2011/09/28/cartes/518361.html?utm_source=rss